

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 48 (1 februari 2021) – www.roerkerken.nl

Inleiding (avondklok)

Sinds de start van de avondklok in Nederland hebben enkele parochies in Limburg een oude traditie opgepakt: het luiden van de avondklok. Dat is een klok die aankondigt dat het uur nadert waarop iedereen binnen moet blijven. Het initiatief voor het luiden van de avondklok is begin deze week genomen door deken Hans Bouman van Heerlen. Hij kende de traditie uit zijn geboortestad Zutphen, waar sinds jaar en dag elke avond het zogeheten 'poortersklokje' luidt. Die traditie gaat volgens deken Bouman ver terug: "Poortersklokjes luidden in Middeleeuwse steden om de inwoners op te roepen binnen de muren te gaan voordat de poorten werden gesloten," zo legt hij uit. Anno 2021 zijn er geen stadsmuren meer, maar de door de overheid ingestelde avondklok vraagt ook van mensen om vanaf 21.00 binnen te blijven. Elke avond om 20.45 uur kondigt het kleinste klokje van de St. Pancratiuskerk in Heerlen nu de avondklok aan. Het idee is inmiddels door enkele andere parochies in Limburg overgenomen. "Vanouds omlijsten de kerkklokken lief en leed. Daarmee versterken we de band met elkaar," aldus deken Bouman. "En voor wie gelooft, geeft de klok de geruststellende boodschap mee dat er ook in de nacht en in moeilijkheden wordt gewaakt." In Posterholt was onze koster Frederiek er al eerder mee begonnen, namelijk op zaterdagavond 23 januari j.l. toen de avondklok officieel inging. Daar klonk het met drie wel erg feestelijk, te feestelijk eigenlijk, zeker als je achteraf hoorde wat diezelfde avondklok elders in den lande teweegbracht. Wie waren dat die daar samenkwamen en van demonstranten in relschoppers veranderden? Fotograaf en schrijver Wilco Versteeg zag het gebeuren en probeerde deze "zelfverklaarde voorhoede van Nederland" in 'beeld' te brengen: *"zij die het licht van de waarheid helder hebben zien schijnen, de bazuinen hebben horen schallen, en die slechts achter het vaandel van hun eigen autoriteit aanlopen. Een werkelijk onontwarbare potpourri van types bevestigde elkaar in sociale en intellectuele wanen, die de verweesde eenzaamheid van de viruswaaninnigen echter niet konden verhullen. Hoog- en laagopgeleiden, stad en dorps, links en rechts. Netjes of juist in lompen gekleed, allen gaven een opvoering van het eigen gelijk, niet zonder het misbaar en de overschreeuwing die bij een klucht horen. Het stuk dat wordt opgevoerd heet 'Vrijheid' en eindigt via een vaststaand script in een regen van steen op ordehandhavers. 'De vrijheid is van ons!', samen koffiedrinken op een plein ('dat mag toch nog wel in dit land!'), elkaar flink knuffelen ('free hugs!'), want de pandemie is niet echt".* Wat hier gebeurt, aldus Versteeg, *"is ontkenning van politiek. Men vindt elkaar in het idee dat vrijheid bestaat buiten de context waarin ze vorm krijgt: in een gemeenschap. Vrijheid betekent door niks en niemand lastiggevallen worden, zeker niet door de wereld die goedschiks of kwaadschiks oprukt en buiten de directe invloedssfeer valt. Elke al dan niet imaginaire beknotting van de heilige vrijheid dient te vuur en te zwaard bestreden te worden".* We hebben hier te maken met een groot maatschappelijk probleem, waar we in de toekomst toch iets mee moeten (KN).

H. Agatha (5 februari)

Al eeuwenlang wordt (werd) in Melick de H. Agatha, die rond 250 in Catania (Sicilië) de marteldood stierf, bijzonder vereerd. Volgens de legende was ze een beeldschone jonge christenvrouw die weigerde de minnares van een landvoogd te worden waarop hij haar

vreselijk liet martelen. Zo meende hij haar te kunnen dwingen om haar geloof te verzaken. Toen dat niet lukte sneed men haar de borsten af en toen ook dat niets hielp, liet hij haar doden door haar over brandende kolen te trekken. Het is Jacobus de Voragine († 1298) die in zijn beroemde 'Legenda Aurea' het verhaal van haar martelaarschap heeft overgeleverd. Zij is één van de bekendste heiligen uit de oudheid en vooral in Catania erg populair. Deze stad bleef verschillende keren gespaard bij een uitbarsting van de vulkaan de Etna; telkens schreef men dat wonder toe aan de speciale bescherming van Sint Agatha (met name bij de wonderlijke ontsnappingen één jaar na haar dood en tijdens de grote uitbarsting van 1674). Haar stoffelijk overschot en haar sluier worden bewaard in de Domkerk in Catania. Haar voorspraak wordt ingeroepen tegen aardbevingen, bij brandgevaar en onweer. Daarnaast tegen borstkwalen, doorliggen, kanker en pest; ook tegen hartstochten. Zij wordt afgebeeld als jong meisje in Romeinse kledij met martelaarspalm en -kroon en een tang. Op een schaal of op een boek draagt ze haar beide afgesneden borsten (www.heiligen-3s.nl).

Vaccinatie in kerk van Herkenbosch

Vanuit de huisartsenpost Herkenbosch heeft ons begin deze maand het verzoek bereikt om bij de komende vaccinatie de kerk te mogen gebruiken. De Harch was daar blijkbaar niet voor geschikt. De bisschop heeft daar toevallig vorig jaar september nog een brief over geschreven. Toen ging het met name om de jaarlijkse griepvaccinatie. Omdat niet alle huisartsenposten erop ingericht zijn om dat binnen de geldende anderhalve-metermaatregelen te doen, zeker niet bij een grote toeloop van mensen die gevaccineerd willen worden, werd toen al het idee geopperd om daarvoor *"kerkgebouwen of ruime parochiezalen ter beschikking te stellen ... uiteraard met inachtneming van het nodige respect dat binnen de sacrale ruimte gepast is"*. De bisschop stond daar toen positief tegenover en vroeg daarom ook aan de kerkbesturen daaraan hun medewerking te willen verlenen. Hij lichtte dit aldus toe: *"De coronacrisis heeft ons dit jaar allemaal overvallen. De beperkende maatregelen die ingesteld zijn, hebben een grote impact op ons dagelijks leven. Dit vraagt soms om ongebruikelijke maatregelen. Binnen de kerk en ook daarbuiten ... Aangezien de volksgezondheid van een dermate algemeen belang is, heb ik gemeend welwillend tegenover dit verzoek te moeten staan"*. Vandaar dat wij daar ook in toegestemd hebben. Op woensdagmorgen 27 januari j.l. is de manager van de Herkenbosscher huisartsenpraktijk al eens poolshoogte komen nemen en hij heeft een 'plan de campagne' uitgedacht, ook al verandert de situatie met betrekking tot de vaccinaties helaas wekelijks en zelfs dagelijks, aldus praktijkmanager. Vooralsnog ziet denkt men eind februari, begin maart van start te gaan. In eerste instantie gaat het om één middag in de week. Nadere mededelingen volgen. In Engeland worden trouwens ook kerken ingezet als prikcentra. In de kathedraal in Lichfield in Noord-Engeland zijn half januari de eerste mensen gevaccineerd en is ook de kathedraal in Salisbury in het zuiden van Engeland omgetoverd tot prikpost. In de meeste regio's worden kerkdiensten alleen online gehouden zodat de gebouwen leegstaan. Michael Fabricant uit Lichfield, die namens de Conservatieven in het Britse parlement zit, beschreef eerder op Twitter de kerk als *"het meest glamoureuze vaccinatiecentrum van Groot-Brittannië"*. Een vertegenwoordiger van de kerk zei: *"Ik hoop dat het een symbool is van hoe kerken kunnen samenwerken om dit geweldige vaccin te helpen verspreiden"* (ANP).

personalia

Op zaterdagmiddag 30 januari j.l. namen we in het crematorium van Baexem afscheid van **Jacobus Franciscus Henricus Gerarda (Broer) Bekkers (1934-2021)**, sinds acht maanden

weduwnaar van Lenie Wolters (1931-2020). Geboren en getogen in St. Odiliënberg als één van de negen kinderen van Jac Bekkers en Nellie Smeets. Helemaal vergroeid met de Berger gemeenschap groeide hij uit tot iemand die op allerlei fronten het gemeenschapsleven mee vorm en gestalte gaf, en dat - waar hij dat zelf niet kon of daartoe niet in de gelegenheid was - op allerlei manieren ondersteunde. Zo was hij actief lid van de tennisclub, van het kerkbestuur, het processiecomité en de St. Ambrosius-broederschap, had hij zitting in tal van jubileum- en herdenkingscomité's en maakte hij – last but not least – vanaf het allereerste begin deel uit van de redactie van het Berger weekblad De Roerecho. Om maar een paar activiteiten te noemen, want het zullen er ongetwijfeld veel meer zijn geweest. Daarnaast had hij natuurlijk ook nog zijn dagelijks werk als assurantie-adviseur van de plaatselijke boerenleenbank, om nog maar te zwijgen zijn gezin, zijn vrouw Leny en hun dochter Willie die hem vaak hebben moeten missen, maar voor wie hij toch altijd een lieve en zorgzame echtgenoot en vader is geweest. Later mochten ook zijn schoonzoon Erik en zijn kleinkinderen Tom en Max in zijn nooit aflatende liefde, zorg en aandacht delen. Altijd en voor iedereen stond hij klaar; je deed nooit tevergeefs een beroep op hem. Hij kon nu eenmaal geen 'nee' zeggen. De laatste jaren heeft hij niet alleen vanwege de dementie van zijn vrouw Lenie, maar ook vanwege zijn eigen ziekte van Parkinson flink moeten inleveren en afbouwen. Het was ook de reden dat ze hun huis aan de Bosserveldweg moesten verruilen voor een plekje in de Bosscherhof (Herkenbosch). Het overlijden van zijn trouwe Lenie vorig jaar mei is hem ongetwijfeld zwaar gevallen, maar zelf was hij er klaar voor toen God hem op maandagmorgen 25 januari j.l. tot zich riep. Tijdens de uitvaartdienst werd hij namens De Roerecho nog bijzonder herdacht door oud-redactielid Gerard Janissen, die ook tekende voor het In Memoriam in de Roerecho.

Op maandagmiddag 1 februari j.l. namen we in het crematorium van Roermond afscheid van **Agnes (Jes) Werens-Könings (1926-2021)** uit Vlodrop (Etsberg). Jes werd geboren en is getogen in Vlodrop (Heikant) als oudste van een gezin dat uiteindelijk vier kinderen zou tellen. Vlak na de oorlog verhuisde het gezin naar de Etsberg waar Jes ook haar verdere leven zou blijven wonen. Hoewel ze goed kon leren, ging ze al op jonge leeftijd uit werken, eerst in het gezin van dokter Meuwissen en later bij de familie Van Elmpt. Toen haar moeder in 1953 ziek werd en vroegtijdig kwam te overlijden (ze was pas 48) belofde Jes haar voor de verdere opvoeding van de jongste twee kinderen (die toen pas acht en vijf jaar oud waren) zorg te dragen. Toen de jongste (Jan) vanwege zijn militaire dienst in 1970 het huis uit ging, trouwde Jes met Bair Werens (1922-1984) uit Posterholt die op de textiel fabriek aldaar de kost verdiende. Jes zorgde ondertussen voor haar oude vader die bij haar inwoonde, terwijl ook haar beide neefjes Hans en Frank en haar nichtje Annemiek vaak en graag bij haar over de vloer kwamen. Terwijl Bair begin 1984 aan de gevolgen van een hartstilstand plotseling kwam te overlijden (hij was pas 61), zou haar vader drie jaar later aan de gevolgen van een hersenbloeding komen te overlijden; hij werd maar liefst 90 jaar oud. Toen werd het stil in huis, maar dankzij haar grote hobby kienen ontbrak het haar niet aan de nodige sociale contacten. Sinds ze in 2008 met haar gezondheid begon te sukkelen werd haar actieradius steeds kleiner en kwam ze ook steeds minder onder de mensen. Het overlijden van haar zwager Jac in 2008, een jaar later gevolgd door dat van haar zus Netje had er al behoorlijk bij haar ingehakt; toen echter haar jongste broer Jan in het najaar van 2013 plotseling overleed, gaf haar dat een klap die ze eigenlijk niet meer te boven is gekomen. Het einde van haar lange en zorgzame leven begon in zicht te komen

toen ze een half jaar geleden zienderogen achteruit begon te gaan. Mede dankzij haar naaste familie en de thuiszorg is ze echter tot het laatst toe thuis in haar eigen vertrouwde omgeving kunnen blijven, waar ze vorige week zondagavond kwam te overlijden. Na de uitvaartdienst in het crematorium (!) legden we haar bij haar man Bair te rusten op de gemeentelijke begraafplaats Anxterveld.

De luiper oet!

Een rode loper rol je uit als je bijzondere gasten verwacht. Dat geldt ook voor de Kerk. De parochies zouden graag de rode loper uitrollen voor een héél speciale gast: voor U. Ze zouden namelijk niets liever willen dan u weer van harte welkom heten. Door corona kan dat nu maar in beperkte mate. Maar ze zijn u niet vergeten en we hopen dat u uw parochie ook niet vergeet tijdens de Actie Kerkbalans. Deze maand zouden kerken in heel Nederland letterlijk een rode loper uitrollen. Dat was bedoeld als ludiek onderdeel van de jaarlijkse campagne om parochianen te vragen hun kerkbijdrage te betalen. Door de lockdown mogen er maar dertig mensen bij elke viering zijn en wordt de loper vooral digitaal uitgerold. Want ondanks alles willen parochies graag gastvrij en uitnodigend zijn voor oud én jong. Vandaar de slogan van de Actie Kerkbalans van dit jaar 'Geef vandaag voor de kerk van morgen'. Als we graag zien dat toekomstige generaties zich ook welkom weten in de kerk, dan moeten we er nú voor zorgen dat de kerk toekomst heeft door zelf het geloof voor te leven en door te geven, maar ook door de eigen parochie financieel mee te ondersteunen. Doe mee aan Actie Kerkbalans, zodat de parochies ook tijdens deze lockdown hun werk kunnen blijven doen en straks weer de loper voor u en uw kinderen en kleinkinderen kunnen uitrollen. Geef daarom vandaag voor de Kerk van morgen!

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen?

Herkenbosch: *NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus*

Melick: *NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas*

Montfort: *NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina*

St. Odiliënberg: *NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus*

Posterholt: *NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. RK Kerk St. Matthias*

Vlodrop: *NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus*

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215

Lian Overbeeke (Posterholt), jeugd- en jongerenwerk, diaconie, tel. 06 – 526 20 245

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 – catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 – martinus@roerkerken.nl